

Nova et aucta orbis terrae
descriptio ad usum
navigantium emendate
accomodata : illustriss...
principi... Wilhelmo Duci [...]

Mercator, Gerard (1512-1594). Cartographe. Dédicateur. Nova et aucta orbis terrae descriptio ad usum navigantium emendate accomodata : illustriss... principi... Wilhelmo Duci juliae, Clivorum et Monti Opus hoc... eius auspiciis inchoatum... / Gerardus Mercator dedicabat. 1569.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source.

- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisationcommerciale@bnf.fr.

Deferta regie & pla
na in qua equi flugitres
sunt plurimi, & eius item
flugitres, quales Boetius
in descriptione regni Scotic
narrat esse in vna Hebridum
insularum.

*Felices patria, felicia regna perennes
In quibus excubias agitat Jouis abna propaga
Iustitia, & speris diuino Altra recepta
Munere se faciat, rotasq; ad sidera vultus
Extollit, summi moderatur cuncta monarche
Ad placitum, miseris regna studet illius vni
Subdere mortales, solum seclata beatum.
Pax illic immota ducem comitata potentem
Iustitiam, & Pietas nullo tristitia labore
Iacundis, faciles, & amico plebis habenas
Obsequio firmas faciunt, autem, per omnes
Fortunę euentus robur constant adaugent
Aspirante deo, nec si quid turbis atri
Inuida virtutis commotus Acheronte cubit
Impietas, timor vilis adest, pater optimus ille
Calmare qui mundi referens natu omnia solo
Cogit, opus regniq; suam non deseret vnguem.
Iam quę*

ILLVSTRIS ET CLEMENTISS: PRINCIPI AC DOMINO,
D: WILHELMO DVCI IVLIAE CLIVORVM ET MONTIS,
COMITI MARCHIAE ET RAVENSBURGI, DOMINO IN
RAVENSTĒIN OPUS HOC FELICIBVS EIVS AVSPICIJS INCHOATVM
atq; perfectum Gerardus Mercator dedicabat.

In hac orbis descriptione tria nobis curę fuerunt. Primum sphaerae superficie ita
in planum extendere, vt situs locorum tam fecundam directionem distanti;
amq; veram q̄ secundum longitudinem latitudinemq; debitam vndequeq; inter
se correspondant, ac regionum figurę in sphaera apparentes: quatenus fieri potest
seruentur, ad quod noua meridianorum ad parallelorū habitudine & situ opus fu
it, quę enim a geographicis hactenus editę sunt conscriptiones meridianorū cur
uitate & ad inuicem inclinatione inidoneę sunt ad nauigationes, in extremitatibus
quoq; figurę sitūq; regionum, propter obliquam meridianorum in parallelis inciden
tiam, adeo mirę distorquent vt agnosci non possint, nec distantiarum rationes obser
uari. In marinis nauclerorum tabulis gradus longitudinis per omnes parallelos vsq;
in polum crescunt supra sphaericam rationem, nam perpetuo aequalis manent gra
dibus equatoris, ac gradus latitudinis minime crescunt, quare ibi quoq; distan
tię enormiter figurę regionum necesse est, & vel longitudines, ac latitudines, vel
directiones distantiasq; a vero aberrare, & cum magis ea causa erroris continet
tantum, ille caput est, quod trinom locorum inscriptione ex vno equinoctiali latere
facta secundum triangularem aliquam dispositionem si medius quatuor extremis in
ta directione & distantia respondeat, impossibile sit extremos similiter inter se respō
dere, quibus consideratis gradus latitudinum versus verumq; polum paulatim auxi
mus pro incremento parallelorum supra rationem quam habent ad equinoctia
lem, quo id consequatur sumus vt quomocumq; quis duos tres pluresue locos inseri
bat, modo ex his 4. differentia longitudinis, differentia latitudinis, distantia, dire
ctione, duo quęlibet in vnoquoq; loco ad alterum collato obseruet, recte se habebunt
omnia in cuiuslibet loci ad quemlibet collatione, & nullus vsq; error commis
sus reperietur, quem in vulgaribus nauclerorū tabulis multis modis potissi
mum in maioribus latitudinibus admitti ne
sue vt terrarum situs magnitudines locorum
quomodo assequi licet exhiberemus, in hoc extremis
marinas Castellanos Portugalesiumq; tabulas, tum inter se, tum cum pleriq; nūc
eioribus impressis & scriptis conferentes, ex quibus omnibus equabiliter inter se
aciliatē hanc terrarum dimensionem & situm dāmus, secundum ea quę hacten
obseruata sunt & ad nostras manus peruenire potuerunt castigatissimum. Tertium
quod tractandum suscepimus fuit ostendere quę partes orbis & quousq; veteribus
innotuerint, quo antiquę geographicę limites non ignorentur, & pręcis scilicet si
us bonos offeratur. Dicimus autem tres esse distantes continentes, primam e
ius medio creatum multiplicatamq; genus humanum in omnem vniuersam terram

dissiminationem est, secundam quę noua India dicitur, tertiam
diu subiacet. Marium posteriores duę veteribus ignote penitus
forte noua India sit quę apud Platonem est Atlantis. Primam
ria a Ptolemaeo in tabulis assumpta omnis tamen ambitus e
agnitus & maxima parte a veteribus descriptus est. To
lemei descriptionem attinet, ex his quę de Gangis situ dem
re, constat eam compoens insulas quas ibi diximus ab or
vsq; Cathai promontorium progredi, vbi (vt Meli placet) exte
meridionalis lateris terminus initiumq; orientalis existit.
Prasam Africę promontorium & Madagascar insulam, in
Aethiopię in medio sinu Hesperico terminatur. Septentrio
Cimbriarum promontorium est Lituonia, sed absumptis simul
ne, Hibernia, Caudibus, Orcadibus, & Islandia, quam certa
Plin. lib. 2. cap. 7. & lib. 4. cap. 10. Solino cap. 25. & Pom
quus ambitus septentrionalis a Plinio transiensis Rhiphe
ex sinistre litore Scythici oceanus Norueciam Suediam & P
bus Baleha Basilia Scandinauia & Cingia perstruat lib
sulas, quod isthmum qui Frontium suum a Granduco dist
trum litus prosequens lib. 6. cap. 12. primum post Hyperbor
pidei montis promontorium ponit, deinde Arimphos plu
que circum mare Caspium eiusq; ostia sunt, putabat enim i
erumpere postea cap. 17. residui litore conditiombus & popu
montorium superat, & per conuerfam in orientem estium
ras procedit, deniq; in Indiam reuertitur. Quod item reliq
so promontorio ad sinum Hespericum, sub regis testimonio
lib. 6. cap. 29. assignat etiam alique sitae ionibus eius
india in Mauritaniam itur, & multo antea, vt est apud H
onis Aegypti regis Phoenices quidam Arabico sinu aggressi die
colūmnas Herculis circumnauigauerunt, & postea Eudoxus
Lathyrum regem Alexandrię profugeret Arabico sinu egr
ctus est. Certum est igitur octano edigi continentem no
ambitum eius notum, ac pro maxima parte descriptione
constat, quare manifestum est errare eos qui nouam Indiam
tem faciunt, quemadmodum & eos qui Portugalesium
os longe Ptolemei descriptione superare affirmant, cum de
Auree sitū adferimus multū adhuc ad eiusdem termino dist

Nord west ten norden Nord nord west Nord west

260

N O V A

E T A V C T A

O

270

280

290

300

310

320

INCIPI AC DOMINO, VM ET MONTIS, RGI, DOMINO IN auspicijs inchoatum or dedicabat.

Iam quae cum caeli regitur moderamine cuius Non timet insidias, non horrida bella, sanemq; Squalentem, indignis scyphosq; muribus usq; Peregisse, Pietas & Pax sine omni malignum Blanda terit facinus recogit, innoxia turba Sola tenet laudem, sibi qui dona sequantur In communi bonum sua conceduntur honore, Improbis aspersa locet, virtutis amorem Pastim exempla mouent, & amantem fœdera nocturno Mœnia sollicitis regi seruire docet. Sic regnat sancti cui sunt concredita sepe, & pariter qui sepe dea, sic gaudet veteris Innocuum gemisse gregem qui ferat usq; Iustitia, pacemq; coequet, purumq; almi Mente bilari eractet referat, charismata puri. Gaude Chlorum sibi, & Julia gaude, Vni hoc vna domus, beat & qui regibus vni Imperat, haud quicquam est quod non sinat esse beatus.

Anno Domini 1500 Gaspar Cortrealis Portugalsis nauigauit ad has terras sperans a parte septentrionali inuenire transitum ad insulas Moluccas, perueniens autem ad flumen quem a deo cœli nubus vocant Rio neuado, propter ingrem frigus alius in septentrionem pergere destitit, perustrauit autem littora in meridiem vsq; ad C. 220.
Anno 1504 Britones primi inuenerunt littora noue Francie circa ostia sinus S. Laurentij.
Anno 1524 Joannes Verrazzanus Florentinus nomine regis Gall. Francisci primum ex portu Diepa profectus 7. Martij ad littus meridionale noue Francie peruenit circa 34 gradum latitud., atq; inde versus orientem omne littus perustrauit vsq; ad Britonum promontorium.
Anno 1534 duce classis Jacobi Cartier illustrata fuit noua Francia & proximo anno regi Gallie conquiri coepit.

...m est, secundam quæ noua India dicitur, tertiam quæ meridiano car...
...Harum posteriores duæ veteribus ignotæ penitus permanserunt, nisi...
...ndia sic quæ apud Platonem est Atlantis. Prima tamen tota non fuit...
...eo in tabulis assumpta, omnis tamen ambitus eius oceano terminari...
...maxima parte a veteribus descripta est. Quod ad tabularum Peo...
...tionem attinet, ex his quæ de Gangis seu demonstramus in hoc ope...
...om comp. ensu insulis quas ibi diximus ab orientali parte ad Thami...
...promontorium progredi, vbi (vt Mela placet) extremus Indis angulus...
...lateris terminus initiumq; orientalis existit. A meridie hinc quidã ad...
...icæ promontorium & Madagascari insulam, inde vero ad Hippodromi...
...medio sinu Hesperico terminatur. Septentrionalis oris extrema post...
...promontorium est Lituonia, sed assumptis simul insulis Scandina, Albi...
...i, Chudibus, Orcadibus, & Islandia, quam certum est esse Thulen ex...
...cap. 72, & lib. 4. cap. 10, Solino cap. 25, & Pomp. Mela lib. 3. cap. 6. Reli...
...us septentrionalis a Plinio transcensibus Rhiphæis iugis describitur, &...
...tore Scythici oceani Noruegiam, Suediam & Finlandiam sub nomine...
...Basilia Scandinauia & Cingia perustrat lib. 4. cap. 12, sed tanq; in...
...stimonium qui Finnicum sinum a Granduico distungit ignoraret. Dex...
...proficiens lib. 6. cap. 12, primum post Hyperboreas gentes Lytariæ Ri...
...promontorium ponit, deinde Arctophos plurimasq; alias nationes...
...mare Caspium eiusq; ostia sunt, putabat enim in oceanum Scythicum...
...ostia cap. 17, residua littoris conditionibus & populis enarratis Taber...
...operat, & per consuetam in orientem situm littorum faciem ad Se...
...deniq; in Indiam reuertitur. Quod item reliquam erat Africa a Pras...
...rio ad sinum Hespericum, sub regis testimonio circumnavigabile di...
...29, assignatis etiam aliquot stationibus eius nauigationis qua ex...
...ritantiam iter, & multo antea, vt est apud Herod. lib. 4. iussu Necha...
...regis Phœnicis quidam Arabico sinu egressus Gades vsq; perue...
...tum est ignis octavo cingi continentem nostram, & a veteribus...
...is notum, ac pro maxima parte descriptione esse ipsorum autoritate...
...manifestum est errare eos qui vsuam Indiam cum Asia continere...
...quemadmodum & eos qui Portugalsium nauigationes Asiati...
...temet descriptione superare affirmant, cum dicta ea quæ de Gangis &...
...describitur multo ad huc ab eiusdem termino distare eas constet.

Hic mare est dulcium aquarum, cuius terminum ignorari Canadenses ex relato Saguenais sum aiunt.

Hoc sinus facilis est nauigatio in Cæsar

A ORBIS TERRAE DESCRIP uigantium emendatè accommodata.

Groenlant insula cuius incolae sunt origine Sueci

alenfis nauigauit ad has terras spe ad insulas Moluccas, perueniens au Rio nauado, propter ingens frigus alri autem littora in meridalem vsq; ad noue Francie circa ostia sinus S. Lau mine regis Gall. Francisci primi ex dionale noue Francie peruenit circa hunc litus perbustrouit vsq; ad Brito fuit noua Francia & proximo anno

Circulus arcticus

Estotilant

Terra Corre realis

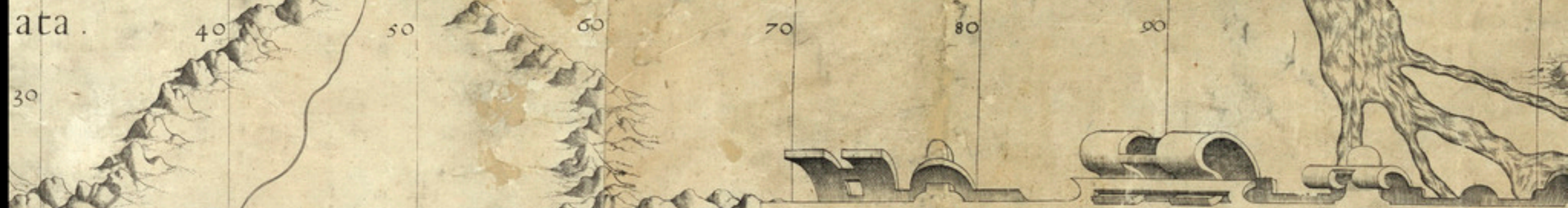
S. Laurentij

40

Mare

C R I P T I O A D V S V M N A

De Desiderio Joanne Asiatico & prima domini Tartarorum origine
 Et tempore quo communibus copiis Antiochia Syria a Christianis obsessa & expugna
 ta est, anno 1258 erat monarcha regionis orientalis Asiae Coir Cham, qui mortuo sacer
 dos quidam & pastor Nostrianus arripuit dominium populi Naiman in terra Naiman,
 ac deinceps totius orientis imperium, vocatusque est ut erat presbiter & rex Joannes aut
 desuncto imperio sibi assignavit frater eius Vuch, qui in Caroceram dominatus, atur,
 & Cham se vocavit, id est dominum. Hic dum moreretur successerunt multitudinem
 & vires Mongolorum, & est agnaticorum Mongolorum, qui proprie Tartari diceban
 tur a Tartarum flumine pro eo, quod nec regem nec civitatem haberent sed pasto
 res tantum essent & et suorum animam penderent, voluit illos in varias regiones
 dispergere quo rebellandi potentiam frangeret, verum illi cognationis & mutuae
 pietatis iura relinquere nolentes conspiratione facta fuerunt versus aequilonem,
 amplam ibi & naturam munitam regionem occupantes, in
 to tueri se possent & libertatem vindicare. Post paucos vero
 helmus Tripolitanus gregibus imperatoris sui Vucham graui
 aut aliqui forte propter creptum Tartarorum tributum
 dam ferrarius Mongalus, nomine Chinchis communis in
 tis assensu audax fecmongalos ad defectionem sollicitat
 communicatis consiliis omnium consensu rex creatur anno
 onis que circa Belgiam montem erant insidens facile omnes
 erat prudens, recte victoria verbat, in victos minime
 ter se submittere & militis operam suam communicanti
 substantiam omnem saluam esse iudicat. Deinde montem
 currit superans aggressus est regnum Tenduc sedem imper

Nord est
ten Norden

Nord est
Greco
Nerd este

110

120

130

140

150

160

170

180

In septentrionalibus partibus Bargu insule sunt inquit M. Paulus Ven. lib. 7. cap. 69. que tantum vergunt ad aquilonem, ut polus arcticus illis videatur ad meridiem deflectere.

De longitudine geographicâ Italiae & polo magnetico
Hic in monte collocati sunt duo tabulæ
aræ, quæ videntur esse Tartarorum in
perpetuum vindictæ libertatis me-
moriam, ut lacu pugnæ, quæ per
summa montis in natura loca
construuntur.

Hic erit polus
magneticus, si veritas
dicitur per insula
Certa prima dicit
debet.

Hic in monte collocati sunt duo tabulæ
aræ, quæ videntur esse Tartarorum in
perpetuum vindictæ libertatis me-
moriam, ut lacu pugnæ, quæ per
summa montis in natura loca
construuntur.

ura munitam regionem occupantes, in qua etiam negato tribu
libertatem vindicare. Post paucos vero annos, cum (ut habet Gu
gregibus imperatoris sui Vutcham gravarentur ceteri Mongali,
per ereptum Tartarorum tributum vexarentur, suber qui
aliis, nomine Chinchis communis iniuriæ pellendæ & libera
seemongalis ad defectionem sollicitat, Tartaros reuocat, &
omnium consensu rex creatur anno Domini 1187, mox eas regi
montem erant insuadens facile omnes adeptus est, quoniam ut
ictoria videbatur, in vicibus minime fructibus, sed vnicuique libere
nilitæ operam suam committenti vitam coniuges liberos
tham esse iubebat. Deinde montem Belgiam vbi in oceanum ex
fusus est regnum Tenduc sedem imperialem Vutcham, quo de

uicibus saluus est monarcha orientis, vix post Vutcham sex annis, in quibus multas
provincias imperio suo adiecit. Sic imperium ad Mengalis peruenit & Tartarorum
dicitur, cum quod horum occasione & opera conquestum sit, tum maxime quod co
muni iure & societate viuentes Mengali omnes generaliter Tartari vocarentur.
Mansit autem Vutcham cum sua progenie, sed sub tributo & Tar
tarorum imperio. Hæc breuiter collegimus ex M. Paulo Ven. Haitone Armeno,
& Gulielmo Tripolitano Democritano, quoniam anno 1275 a Gregorio 10 misus
fuit ad Tartaros, quo prima dominij Tartarici origo & sedes nota esset, ac de veri
tate eius Presbyteri Joannes qui in Asia regnare crederis est hætenus, tum quod
iuratum esse eum ab illo, qui vsq; hodie in Africa Free Giam appellatur, consta
ret.

OCEANVS SCYTHICVS qui & mare Tabin

Tasata insula hic vsquam
a Plinio ponitur.

Bargu campestris quorum incolæ
vocantur Merici

Carli

Barcol

Naiam ex qua
Presbyter Joannes
prodijt.

Naiam

Cauona

Seingui

Amibi, Naima
verum terra Iosani
de Planocarpini

Tanguth

Ergimul

Cerguth

Cathay reg

Cathay

Cathay

Cathay

Cathay

Cathay

Cathay

Cathay

Carora

Catocora

Tangin

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Belgian mare

Mongul sum
Mongul dicitur

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Mongul sum

Vng que a nostris
Gog dicitur

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

Vng que a nostris

OCEANVS SERICVS

Magnus sinus Pci: Chrys Pci, hoc
mare (in a Ciu regno (quod est Manji) sic a
Japonicis appellato.

Tamas promi
Mof, quod ab
Ogys videtur
Ari Samara

Theriodis
fossas

Vition prom
Pci, Lant Pci

Sayronum insule

Insule de Miao

Saradob
Sabana Pci

Chie
Alara ace
derna
Amargus Buda

Duda

*Quia terra in amensuram & situm datus secundum ea que hacten
 obseruata sunt & ad nostras manus peruenire potuerunt castigatissimum. Tertium
 quod tractandum suscepimus fuit ostendere que tres orbis & quousque veteribus
 innotuerint, quo antequam geographicis locis non ignouerentur, & pristinis seculis su
 us hinc deferatur. Dicimus autem tres esse distinctas continentes, primam e cu
 tus modo creatum multiplicatum, genus humanum in eorum vidiq; terram:*

*etus est. Certum est igitur octano edigi continentem nostram, & a veteribus
 ambigitur eius notum, ac pro maxima parte descriptione esse ipsorum auctoritate
 constat, quare manifestum est errare eos qui nouam fridiam cum Asia conueni
 tem faciant, quemadmodum & eos qui Portugalesium navigationes Asiaticas
 cas longe Ptolemei descriptione superare affirmant, cum docti ea que de Sigi &
 Auree sicut adferimus multum adhuc ab eiusdem termino distare eas constat.*

*Noua Guinea que ab Andrea Vesputio Floren
 tino videtur dici Terra de piccinacoli. Forte La
 badij insula est Ptolemei, si modo insula est, nam
 siue insula an pars continentis australis ignocū
 adhuc est.*

*Insulae que innotuerunt sicut a Magellan
 et appellat, quod nos hactenus non
 habuerunt.*

*Hic ipsam longius intra mare in parallelis
 portus Hancard dicunt nominari Indi & Chi
 nenses esse insulas grandes et publicas sicut
 habent mare.*

Anno D. 1492. 11 Octobris Christophorus Columbus
reueni Indiam nomine regis Castellae detexit, prima
terra quam conuenerit fuit Haiti

Meridianus parisiensis
M. 1492. 11 Octobris Christophorus Columbus
reueni Indiam nomine regis Castellae detexit, prima
terra quam conuenerit fuit Haiti

Linea quae
est a Portugallensibus
anno 1504

Hic spectem longius terra maris in parallelis
perueni ad istam distantiam Tulei et
Pauca et ista insulae grandis et publica sunt
sunt mare.

Quid Nihil in Nilum fuit
Nigrem fluvium cum reliquis in Libyae partibus fuit
et credimus, non solum nomine adnotate ducti, verum
et Nigrem fluvium ab uno tandem lacu absterberet

Mare Mediterraneum

Mare de Salu, vel de Bactu, Rationis Chualenit mare, non Capsum Tartarorum.

Mare de Mefu, vel de Perficu, siue de Persu.

AFRICA

ASIA

MARE ARABICUM

OCEANVS AEETHIOPICVS

BRVM quod est Antipodum cum Diuysis, nota sunt cum Romae Melan ad Taprobanae vsq[ue] extenditur.

Quid Nigrit in Nubiu fuerit
en flumem cum reliquis in Liby paludem fuerit inde cum Sir flumine conuenit
adamas, non solum nomen affinitate ducti, verum etiam partim quid sit tangit, lo

Mare Indicum quod est ad Madagascari id est insula

Magnus sinus Pars. Christ. Pline, dicitur mare Sin, a Sin regno (quod est Mangi) sic a Japonico appellato.

INDIA ORIENTALIS

INDIA OCCIDENTALIS

Barroff insule precipue sunt 5 iste Molucas Cillim Insula cum reliquis duabus Circum verjus. Sine autem precipue Celebes Gilolo & Amboina

BRVM quod & Aethiopi cum Diuysio, iuxta quoniam Ptolemy Melam ad Taprobanaem ista extenditur

Beach provincia in fine quod parci in aliam regionibus ad huc prope parci insularum

Maletur regnum in quo maxima est copia arborum

Insula que ab antiquis Mandagafcar, id est insulae hinc, a nostris S. Lau. vocatur, Plinio lib. 6. dicitur vocari the Gese. Ptolemy. Almonias

Molucas vocantur 5 insule ordine postea Iulo, quibus suprema Sumbava, sequuntur Amboina, Tidor, Macao, & S. Paulus

Maletur regnum in quo maxima est copia arborum

In subiectam septentrionalis descriptionem
 Quam in polum extendi tabula nostra non potest, latitudinis gradibus tandem in infinitum excurrentibus, & de seorsum aliquid hanc quae, negligeret sub ipso septentrione habere, necessarium putavimus extrema descriptionis nostrae sic repetere & reliqua ad polum vsq. annexare. Figuram sumptuosam quae illi parti orbis maxime congruebat, quae a situm & faciem terrarum, qualis inspicere esset, redderet. Quod ad descriptionem attinet, cum nos accepimus ex fine raro Jacobi Cuyoni Buscoducensis, qui quendam ex rebis regis Arturi Britanni citat, maiorem autem partem & portum a sacerdote quodam apud regem Norvegiae anno D: 1066 didicisse. Descendit in quinta gradu ex illi quos Arturus ad has habitandas insulas miserat, & referebat anno 1066. Memoriam quendam Anatum Oxoniensem mathematicum in eas insulas venisse, ipsa relictis ad vltiora arte magica profectum descripsisse omnia, & astrala ho dimensum esse in hanc subiectam formam fore, vix ex Jacobi collegimus. Curiosos illos & dicebat tanto impetu ad interitum voracem rapi, ut naues semel ingressi nullo vento recedenti passim, nos vero vnaque eorum ibi ventu esse ve mole frumentaria circumagende sufficit. Similiter his habet Giraldus Cambrensis in lib: de mirabilibus Hibernie, sic enim scribit: Non procul ab insulis (Thibibus, siliandis & c) ex parte boreali est maris quaedam miranda vorage, ad quam a renoua partibus omnes vndiq. marini fluctus rarij, ex conductu conflant, & concurrunt, qui in secreta naturae penetralia se ibi transmittentes quasi in abyssum vorantur, si vero natiem hinc fore transire contigerit, tanta rapitur & arabitur fluctu violentia, ut eam statim irremediabiliter vis voracitatis absorbeat.

Prima orbis circumnavigatio
 Ferdinandus Magellanus anno Domini 1499 20 Septembris seluens ex Hispania, sequenti anno 23 Octobris ad fretum a se Magellanicum appellatum pervenit ac primus illud penetrauit, inde Moluccas petijt, in Baribus insulis cum a hispanis occisus est, reliqua classis lacera & mutila orbe deinceps circumnavigato post triennium prope exactum in Hispaniam reversa est.

Distantie locorum mensurandae modus
 Aliud nobis est plagam aliud directio distinctionis rerum causa. Plagam vocamus nostri loci ad alterum respectum secundum declinationem circuli maximi ab aliquo & puncto carinae limum. Sic dicimus locum aliquem nobis esse boreozephyrium, id est noravestium, quando circulus maximus a no bis per eum ductus 45 gradus in horizonte declinat a septentrionali carinae versus occidentalem. Directionem vocamus lineam ab uno loco in alium sic ductam, ut cum quibusvis meridianis equales angulos faciat, hae per petuo oblique incurvantur in superficie sphaerae propter meridianorum ad se invicem inclinationem, atq. in de in magnis distantijs, & potissimum circa boreales partes distantia directionalis semper maior est distantia plagali, in mediocribus vero, & maxime versus equatorem sitis, non est notabilis differentia, quare cum plagales distantiae sonent circa equatorem non excedunt 20 gradus maximi circuli, aut in clona te Hispaniae & Galliae 35 gr: aut in partibus septentrionalibus Europae & Asiae 6 vel 30, concomitenter directionalibus distantijs pro plagalibus sine rectis utemur, alioquin & harum inquirendarum ratio tradi potest, sed operosior nec admodum necessaria. Distantiae ergo directionales sic inveniuntur. Consideretur quo nomine appelleretur linea imaginaria inter duos locos extenta, hoc est cui in tabula scripserit lineae sit parallela, quod per circulum ex utroque loco in eandem lineam extenso explorabitur, deinde quae sit differentia latitudinis eorundem locorum, quae inveniatur distantiam cuiusq. a proximo parallelo latitudinis in scalam graduum latitudinis transferendo, his duobus inuentis queratur in aliquo directorio quinquiesimali imposito linea eodem angulo declinans ab equinoctiali, quo linea imaginaria propositorum locorum a meridiano alterutro, & a centro directorij computatis eor gradibus equatoris quot erant in differentia latitudinis, ab extremo graduum ad proximum meridianum distentus circulus deorsum fratur altero pede semper eundem meridianum occupante, reliquo vero eundem equidistanter comitante donec in in ventam declinationis lineam incidat, ibi tunc iste figuratur, ille qui meridiano inherere extendatur in centrum directorij, sic distentus circulus utroque pede equatori applicetur, ac tunc gradus intercepti indicabunt directionalem propositorum locorum distantiam, multiplicando numerum graduum per 35 si germanica millia ria querantur, per 66 si italiana, per 20 si gallica aut hispanica commonia. Haec distantiae inquirendae ratio per se quidem semper infallibilis est, sed in his directionibus quae maxime ad parallelum latitudinis inclinatur incertior est circuli applicatio propter nimis obliquam directionaliu linearum incidentiam in parallelos, ideo: quae in his alter hic modus erit exactior. Sumetur circulus differentia latitudinis assumptorum locorum, & ob servando quot gradus ibidem circulus intercipiat, sic distentus ex uno loco versus alterum toties reuolvetur quoties interrumpo locorum suscipere potest, si quid residuum est distantiae quod ad integrum circulum extensionem non perveniat id contraerit circulus excipiet, & in medijs gradus differentiae latitudinis tra ductur, notatisq. ibi interceptis gradibus colligentur omnia reuolutionu gradus cum residuo in unam summam, quae ut mox diximus multiplicata proueniet millaria distantiae quae sit.

PARS CONTINENTIS AUSTRALIS

Prima orbis circumnavigatio
 Ferdinandus Magellanus anno Domini 1519 20 Septembris sol
 uens ex Hispania sequenti anno 23 Octobris ad fretum a se
 Magellanicum appellatum peruenit ac primus illud penetra-
 uit, inde Moluccas petiit, in Barusis insulis cum a hispa-
 nis occisus est, reliqua classis lacera & mutila orbe deinceps
 circumnavigato post triennium prope exactum in Hispani-
 am reuersa est.

Ille spiritus longius terra maris in parallelis
 terris a mari dicuntur uentis. Unde
 Chama esse ignitas grandis et pulcherrima
 dicitur mare.

Distantie locorum mensurande modus
 Aliud nobis est plaga aliud directio distinctionis rerum causa. Plaga uocamus nostri loci ad alteru
 respectum secundu declinatione circuli maximi per vtriusq locum ducti ab aliquo a punctoru carina-
 lium. Sic dicimus locum aliquem nobis esse boreozephyriu, id est noro-westiu, quando circulus maximus a no-
 bis per eum ductus 45 gradus in horizonte declinat a septentrionali carinae versus occidentalem. Directionem
 uocamus lineam ab vno loco in aliu sic ductam, ut cum quibusvis meridianis equalis angulos faciat, hęc per
 petuo oblique incuruatur in superficie spherę propter meridianoru ad se muticem inclinatione, atq; in
 de in magnis distantijs. Et potissimu circa borealiores partes distantia directionalis semper maior est di-
 stantia plagali, in mediocribus vero, & maxime versus equatorem sitis, non est notabilis differentia, 7
 re eum plagales distantie sumende circa equatorem non excedunt 20 gradus maximi circuli, aut in clona
 te Hispanie & Gallie 15 gr: aut in partibus septentrionalibus Europe & Asię a vel 10, conuenienter dire-
 ctionalibus distantijs pro plagalibus siue rectis uentur, aliqui & harum inquirendaru ratio tradi
 potest, sed operosior nec admodum necessaria. Distantie ergo directionales sic inueniuntur. Considera-
 tur quo nomine appelleretur linea imaginaria inter duos locos extensa, hoc est cui in tabula scriptę lineę
 sit parallela, quod per circulu ex vtroq; loco in eandem lineam extenso explorabitur, deinde que sit dif-
 ferentia latitudinis eorundem locorum, que inuenietur distantiam cuiusq; a proximo parallelo latitu-
 dinis in scalam graduu latitudinis transferendo, his duobus inuentis queratur in aliquo directorio q
 quocumq; iusto lineę eodem angulo declinans ab equinoctiali, quo linea imaginaria propositorum lo-
 corum a meridiano alterutris, & a centro directorij computatis tot gradibus equatoris quot erant in
 differentia latitudinis, ab extremo graduu ad proximum meridianu distentis circulus deorsum feratur
 altero pede semper eundem meridianu occupante, reliquo vero eundē equidistanter comitante donec in in-
 uentam declinationis lineam incidat, ibi tunc iste figuratur, ille qui meridiano inheredat extendatur in cen-
 trum directorij, sic distentis circulus vtroq; pede equatori applicetur, ac tuos gradus intercepti indicabũ
 directionalem propositorum locorum distantiam, multiplicando numerum graduu per 15 si germanica milia-
 ria querantur, per 60 si italica, per 20 si gallica aut hispanica comunia. Hęc distantie inquirende ratio per se
 quidem semper infallibilis est, sed in ijs directionibus que maxime ad parallelum latitudinis inclinatur in
 certior est circini applicatio propter nimis obliquam directionaliu linearum incidentiam in parallelis, ideo
 que in his alter hic modus erit exactior. Sumetur circino differentia latitudinis assumptorum locoru, & ab
 seruando quot gradus ibidem circinus interceptiat, sic distentis ex vno loco versus alterum totis reuoluetur
 quoties intercapelo locorum suscipere potest, si quid residuu est distantie quod ad integram circini ex-
 tensionem non perueniat id contraxerit circinus excipiet, & in medijs gradus differentie latitudinis tra-
 duceatur, notatisq; ibi interceptis gradibus colligentur omnium reuolutionu gradus cum residuo in vnam sum-
 mam, qua ve mox diximus multiplicata proueniet miliaria distantie questę.

Anno 1493 cum iam longius que navigationis studium per contentione seruaret
 inter Castellanos & Portugallenses, Alexander Fortifex limitem statuie meridia-
 nu circulum 300 leucis distantem a qualibet insularum capitis Viridis & carum
 quas uocant. Apres, qui veriusq; partis navigationes & conquirendi iura decerni
 naret, occidentum orbem Castellanis, orientalem Portugallensibus determinans. Retra-
 ctato autem hoc limite ad veriusq; propter incidentes altercationes anno 1524, cõstit
 tutus est comunitis limites meridians 370 leucis in occasum distans ab insula S.
 Antonij Gorgadum occidentalissima.

Linea inuen-
 ta a Portugallens-
 sibus anno 1504

Meridianus partitiois inter Castellanos & Portugallenses

EL MAR PA-
 CIFICO

Patagones gigan-
 tes, 11 ad summum
 15 spithamas longi.

Indigenę passim per frudi-
 ces nonnulli sunt antropo-
 phagi.

Tale in his regionibus
 animal inuenitur habet
 sub vitre receptaculo in
 quo terribis fouet cartules
 quos non nisi lacrimis
 gratia premit

LTS

240

250

270

280

290

300

310

320

330

340

Zuyd west
 ten winden

Zuyd wind
 west

Zuyd ten
 westen

Quid Nigrit in Nilum fluat.
 Nigrit fluitum cum reliquis in Libyæ paludem fluctibus inde cum Gyr fluitu continui.
 ar. credimus, non solum nominis aptitate ducti, verum etiam partim quid ex tam longis
 ab vno tandem lacu absorbere sine alia der. ratione credibile non sit.
 p. 40. Quomodo maxime, quid Solinus cap. 20 & 21 Nilus aquas vbi produci in ipso as
 ficit, ac latus id explicans cap. 22 et auctoritate Plinius libro 6. & traditum in Jacobi
 Mauritanus regiæ. Nilum originem habere ex monte inferiori. Mauritanus qui cetero
 propinquat, cum in Egypto excolationis incrementa sentiat, quæ aut cepitler nix illi
 quæritur aut intris longiores ab hac origine. & Mauritanus montes defluere. Dicit
 autem hic cum per cuniculos subterraneos conspicitur, subterfuge, præsertim vbi e Nil
 de lacu effusa fuerit amplius nix e Cæcænesi spica ad Vagralum apertis montem) præ
 rampas, deinde iterum antiquum Nigrit fluitum (qui Gyr Pacl: dicitur) Africa: ab
 Aethiopia septemgentem effundat. Tertio item absorbere & per subterranea e Nub. pa
 lude in aliud fluitum exampore indicat Pl: lib. 5. Geog: cap: 6. Eadem ferè quæ Nilus
 habet Plin: lib. 5. cap: 3.

Anno Domini 1497 primus Naves de Gama
 superato 20 Novembri capite Bona spei, &
 Africa circumnavigata Calicutum peruenit
 mancipare Canavale 1. roge Portugallie 13.

Hæc in latitudine 45 gr. distantia 45. a
 capite bonæ spei. Et 600 a promontorio S. Au.
 gusti mensuram est promont: 2071 australi
 ut auctoritate Martini Ferrisandus Dencys
 in sua Summa geographiæ.

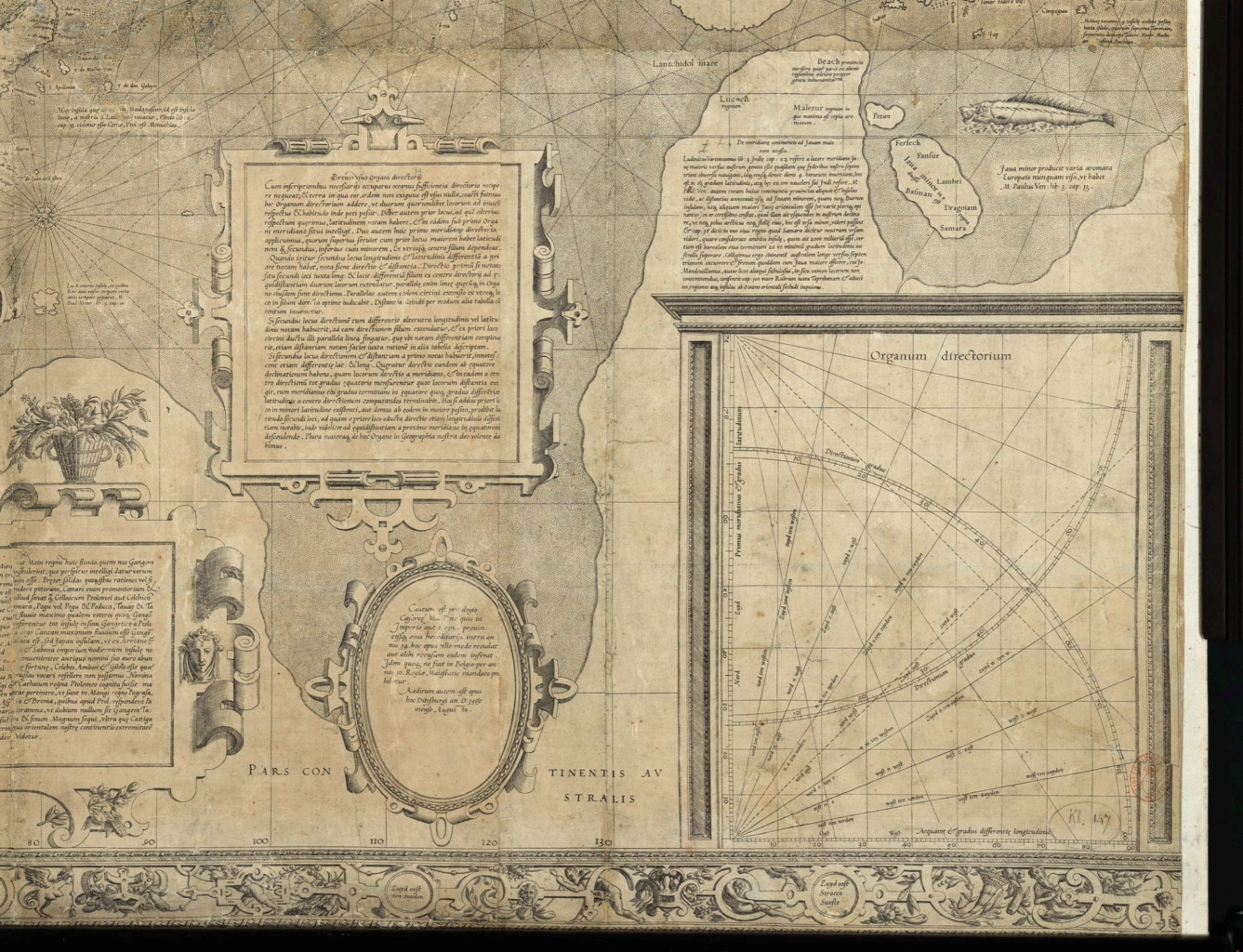
Pitacorum regio sic a Lusitanis huc locis vocari
 so, cum Calicutum pervenerint, appollata propter
 magnitudinem, per 2000 miliarium profundi
 tus ad 2000 miliarium profundi offere, necesse
 non invenirent, vnde australi continentis
 dubitatum est.

De vero Gangæ & Aureæ chersongis situ
 Ca que longa experientia distat ut si ad perfectam veritatem cognoscere progredi non au-
 tem fallitate
 observari debent sic instruenda sunt, ut castigatis que per manifestas rationes falsa sunt. Probabilia veri
 noantur, donec experientie & ratiōis rationes invicem se consentiant res ipsas in sua veritate ob oculos
 las ponant, talis est geographia, quam si volumus veterum inuenta temere quavis occasione transgredere cõ
 mutare aut mutare, non modo non perficimus, sed pro vniuersis erroris emendatione certum e rationis depra
 uatione & consuetudine eandem terrarum & nominum congruentem faciunt in qua nec rationes suis locis
 nec nomina suis regionibus reponantur, quæ quid hodie in Indis descriptione sic a geographis, item nomina
 absurde Gangem celebratissimum fluitum occidentalem fuerunt. Cingapura promontorio & Taprobana, qui
 veteribus multis sunt orientalis, atq. vniuersam deinceps Indis descriptionem que apud Ptolemæum est inuer
 tent e confundunt nihil illi videri dictionum promontorium concedentes, quod in primis nobis respiciendū est,
 quo Ptolemæus sua ferè autoritas & geographia veritas eruatur, que non minus vera nominis q. verus loci
 ritus situs postulat. Ac primum constat eam descriptionem non obiter a Ptolemæo conscriptam esse, sed inde
 vix ab Alexandro Magno mulcorum terra maris, profectissimus, mulcorum observatiōis hanc signi
 ram accepisse, & emendatus collectam a Marino, integritatem a Ptolemæo restitutam, quare cum tot
 feculis tota ære fidelius elaborata sit, non est pessillio tam enormiter a vero recedere, ut tam longi litto
 ris transpositione fallat, neq. enim poterat tante in litoris partium, quantæ sunt a Contra promontorio
 ris ad Taprobanam adiacentia, ei promontorium, ac debuit ad Gangem & Auream, neq. tam frequenta
 tarum (ut costis locorum inscripto argue) consequentia ignorari, ut que prior erat postea ponetur, &
 Gangis longo intervallo Taprobanam sequeretur qui (ut videri voluerit) multe antecederet debet.
 In directionum cursu falli poterant veteres propter nauigandi artem adhuc imperfectam, & quod non
 lectis ferè directionibus litora soleant legi. In particularium eadem locorum transpositione errare pote-

vant, ac sane in huiusmodi quam dicimus consequentia nequaquam. Arrianus grauis auctor in Periplus vo
 ratu nobis index est, cui ab Indis in meridies est Comara, vnde iuxta consequentiam litorem per Celebis
 Camarum Poducam & Sopatnam pervenit in Taprobanam & adiacentem illi regionem Asianam, ubi
 vult Malacha est nostris, & Ptolemæo Mesibus fluitum. Arrianus item Malacha regis, postea per Desfrenā
 Coradas, Barolis, Hippopolis demum ad Gangem fluitum e. Emporium peruenit. Ad hæc via regia
 stadiorum 2000, que est ab Indis ad Gangem & Palibem non apud Strabonem lib: 15. nec alio lo. Gangem
 admittit a 2000 nec cum eum Ptolemæus posuit. Non enim videmus recessus Bengalicis fluitu, quo hodie
 eretur: Gangem transierunt, eorum elongari ab Indis potest, seu uariis directionibus & earum dimensio
 ibis, v. propositam distantiam Palibetra Gangi impedita, seu perpendit quid Gangis a Palibetra
 oriente a versus mare peccat. Jam si consideremus 30 dierum iter quod Nicolaus de Conti Venetus confe
 cit ab Indis ad Bengalicum, & Anam fluitum, ad quem per uiam, mille m. marem Guenga Bengalicæ, non
 inper indicabimus eum ad maximum Indis fluitum celebratissimum veteribus Gangem peruenisse, quam
 aliæ ferè ibi nomine vocatur, Anam quos urbem eadem fluitu adiacentem credibile erit Palibetra esse
 cum ob magnitudinē, ut que 12 miliarium ambitu patet, cuius ob convenientem ad offis distantiam, 77 e
 nim diebus enavigare Nicolaus, cum 600 stadiorum ponat Strabo. Et fatu est eo loco quo nos signatum sit
 fuites Guenga Bengalicæ, idem quem posuimus ipsius decursu, ut Joannem de Barros testem habemus, quid
 absurdū us dici poterat q. hunc esse veterum illi Gangis, cuius fuites consistit usdem montibus quibus Indis er
 to, & 10 mil: pass: tantum a Zaradro orientatissimo fluitum augmentiōis fluitu Ptoleæo teste distare, cum etiā
 magna parte in meridiem ferret: Quare cum neq. fontes Guenge, neq. situs, neq. longitudo ipsius veterum de
 scriptiōis conformet, hunc esse veterum Gangem negamus, tamen nomē eius referre videatur. Quomodo
 nec ipsi qui eius opinionis auctores fuerunt sue sententiæ confidenter stare videntur, cum alteram fuissent
 Gangem usdem cum Guenga offis se in Bengalicum fluitum exmerantem, ipsa nimirum dislocatione eorum

darquente. Adde quid oppola aliquæ & Moen sine. Mien
 esse defrutibus, delecta ad suam quæ, sic turbam Gangem em
 lillum & ceterum Gangem aiti q. in fluitu Bengalicis quære
 gura ipsa litorem & nomina passim inscripserit veritatem off
 nostri cuos Pecl: atq. Arrianus ponit, tum cado de Cole quid
 Arrianus? quid consonantius q. fameri & Chabera sine
 ua, Malaga & Malaga, Cantan & Gange oppidum cui
 testantur? Deniq. si hic non q. Ganges vbi posuimus, quo
 meo postq. cum in Bengalicis fluitu non reperitur? Tenet
 a veteribus celebratum, & Auream q. non que nunc
 Mala lique, comesi primisulani fossat Ptolemæo, apud
 mea videtur obijcere. At Paul Ven: lib: 3. cap. 2. dicit
 danissimum esse. Proterea insulam Duernes esse que Pro
 Sindæ appellantur, Mindonæ cum vicinis & maioribus R.
 item quædam in recentioribus tabulis inuenio que Aligi &
 nisse doceant, & ad fluitum Magnam quæ Ptolemæo
 Done, Caracran, Aganara, Tarabo, in Cathois auctem As
 gra, Daona, Laragana, Aganagara, Corticha, Apithar
 probana orientaliorem esse. recto, deinceps Chrysen insul
 Pro Sinarum scatis postremo Ptolemæicq. descriptis terminus orientalem nostræ con
 possidere, & in regnum quod hodie Tenduch vocatur includi
 videtur.

Auter
 iter
 Zuyd ten
 esien
 Suid ayud
 est

Mer ignis que in ...
 hunc a nostris S. ...
 cap. 12. videtur esse ...

Brevis usus Organi directorij
 Cum inscriptionibus necessarijs occupatus oceanus sufficientia directoria recipere nequeat, & terra in qua cor. ...
 Si secundus locus directione cum differentia alterutra longitudinis vel latitudinis notam habuerit, ad eam directionem filum extendatur, & ex priori loco circini ductu illi parallela linea fingatur, que ubi notam differentiam complevit, etiam distantiam notam faciet iuxta rationem in alia tabella descriptam.
 Si secundus locus directionem & distantiam a primo notas habuerit, innotescet etiam differentie lat. & long. Quæratur directio eadem ab equatore declinationem habens, quam locorum directio a meridiano, & in eadem a centro directionis tot gradus equatoris mensurentur quot locorum distantia erit, cum meridiano eos gradus terminans in equatore quot gradus differentie latitudinis a centro directionis computandis terminabit. Hoc si addas priori loco in minori latitudine existenti, aut demas ab eodem in maiore posito, prædabit latitudinem secundi loci, ad quam a priori loco ducta directio etiam longitudinalis differentiam notabit, inde videlicet ad equidistantiam a proximo meridiano in equatore descendendo. Plura maiora, de hoc Organo in Geographia nostra deo volente adhibemus.

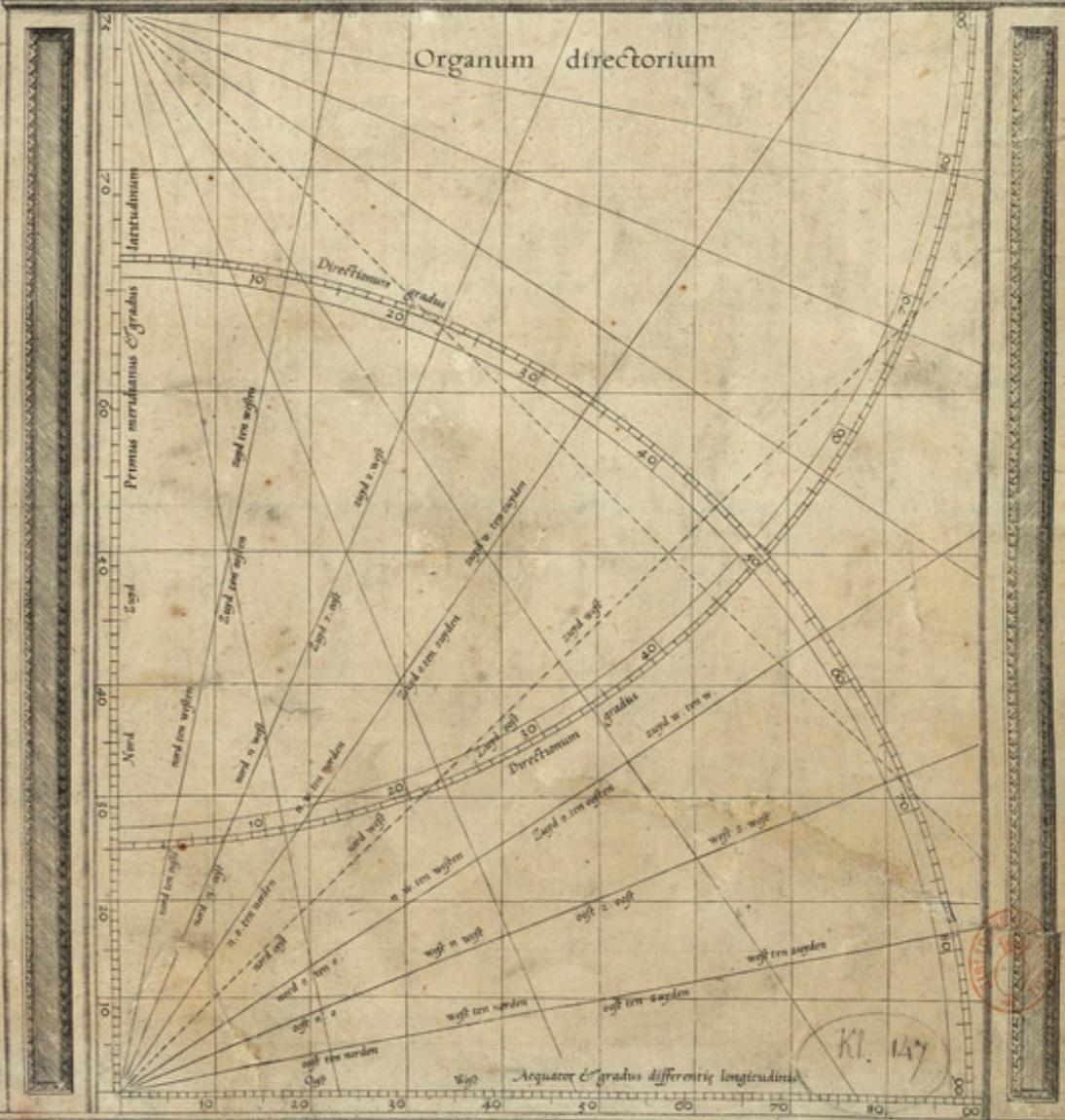
Caucasus est pro illo ...
 Imperio aut e. ...
 Aedificum autem est opus hoc Dyaburgi an. D. 1569 mense August. to.

Lanchidol mare
 Beach provincia
 Lucach regnum
 Maletur regnum in quo maxima est copia arborum marum.

Ferlech
 Fansur
 Lambri
 Ralsman
 Samara

Java minor producit varia aromata Europæis notquam visa, ut habet M. Paulus Ven. lib. 3. cap. 13.

De meridiano continenti ad Javam mare veni aucto.
 Ludovicus Varotmannus lib. 3. Ind. cap. 12. refert a latere meridiano Javam mare versus austrum gentes esse quasdam que fideribus vestra septem erant obversis navigant, id est, dicitur 4. horarum intervallo, hoc est in 63 gradibus latitudinis, atq; hoc ex ore naucleri sui Javi refert. M. Paul. Ven. autem coram huius continentis provincia aliquam & insulas vidit, ac distantias annotavit usq; ad Javam minorem, quam nos Burneo insulam, nos aliquam maiorem Javi orientalem esse (ut varie peritæ optinuerit) ex ore naucleræ credit, quod illam ait versus austrum decem esse, ut nos, plus arboribus, neq; fidei eius, hoc est versus minor, videtur possit. Et cap. 14. dicit in ore eius regno quod Samara dicitur neutram versus videtur, quare considerato ambitu insule, quem ait 2000 miliaria esse, etiam est borealis eius terminus 20 vel minimè gradum latitudinis australis superare. Colligimus ergo continentem australem longe versus septem erant excurrere & fretum quoddam cum Java maiore efficeret, cuius J. Manducillanus auctor licet aliqui fabulosus, in sic eam locum non contentendus, conficit cap. 10. mare Rubrum iuxta Taprobana & adiacet in regimine atq; insula ab Oceano orientali seculi inspicere.

PARS CONTINENTIS AUSTRALIS

80 90 100 110 120 130

West ost. ten. zurdem

West ost. Sirocco Sueste

NOVA ET AVCTA ORBIS TERRAE DESCRIPTIO AD VSUM NA
uigantium emendat accommodata

TOLEMAEUS ET ALIUM QUIDAM GEOGRAPHORUM
MUNDUM PRIMA SUIUS CLAUDIUS ET MARCUS
PORTIUS MAPPIANUS ET POSTERIORUM GEOGRAPHORUM
MUNDUM SECUNDO SUIUS CLAUDIUS ET MARCUS
PORTIUS MAPPIANUS ET POSTERIORUM GEOGRAPHORUM
MUNDUM TERTIO SUIUS CLAUDIUS ET MARCUS
PORTIUS MAPPIANUS ET POSTERIORUM GEOGRAPHORUM

DE AFRICA
DE ASIATICA
DE EUROPA
DE AMERICA
DE ISLANDIA
DE GIBRALTARI
DE CANARIIS
DE MALDIBIVS
DE SINGAPURI
DE MALACCA
DE BATAVIA
DE SIBIRIA
DE TIBETIA
DE HINDIA
DE IAPONIA
DE PHILIPPINIS
DE MOLUCCIS
DE SONDIA
DE CELEBESIA
DE SUMATRA
DE BORNIO
DE IAVAE
DE SRI LANKA
DE CEYLONIA
DE MALDIBIVS
DE SINGAPURI
DE MALACCA
DE BATAVIA
DE SIBIRIA
DE TIBETIA
DE HINDIA
DE IAPONIA
DE PHILIPPINIS
DE MOLUCCIS
DE SONDIA
DE CELEBESIA
DE SUMATRA
DE BORNIO
DE IAVAE
DE SRI LANKA
DE CEYLONIA

DE AFRICA
DE ASIATICA
DE EUROPA
DE AMERICA
DE ISLANDIA
DE GIBRALTARI
DE CANARIIS
DE MALDIBIVS
DE SINGAPURI
DE MALACCA
DE BATAVIA
DE SIBIRIA
DE TIBETIA
DE HINDIA
DE IAPONIA
DE PHILIPPINIS
DE MOLUCCIS
DE SONDIA
DE CELEBESIA
DE SUMATRA
DE BORNIO
DE IAVAE
DE SRI LANKA
DE CEYLONIA

DE AFRICA
DE ASIATICA
DE EUROPA
DE AMERICA
DE ISLANDIA
DE GIBRALTARI
DE CANARIIS
DE MALDIBIVS
DE SINGAPURI
DE MALACCA
DE BATAVIA
DE SIBIRIA
DE TIBETIA
DE HINDIA
DE IAPONIA
DE PHILIPPINIS
DE MOLUCCIS
DE SONDIA
DE CELEBESIA
DE SUMATRA
DE BORNIO
DE IAVAE
DE SRI LANKA
DE CEYLONIA

DE AFRICA
DE ASIATICA
DE EUROPA
DE AMERICA
DE ISLANDIA
DE GIBRALTARI
DE CANARIIS
DE MALDIBIVS
DE SINGAPURI
DE MALACCA
DE BATAVIA
DE SIBIRIA
DE TIBETIA
DE HINDIA
DE IAPONIA
DE PHILIPPINIS
DE MOLUCCIS
DE SONDIA
DE CELEBESIA
DE SUMATRA
DE BORNIO
DE IAVAE
DE SRI LANKA
DE CEYLONIA

